

Sygn. akt III C 482/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Justyna Pikulik
Protokolant:	stażysta Krzysztof Kłak

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2022 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.

przeciwko M. S.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. zasądza od powoda (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W. na rzecz pozwanego M. S. kwotę 917 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Sygn. akt III C 482/21

UZASADNIENIE

Pozwem 18 stycznia 2021 roku powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. zastępowany przez zawodowego pełnomocnika wystąpił o zasądzenie od pozwanego M. S. kwoty 2.031,82 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od tej kwoty od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że dochodzona wierzytelność nabył w drodze umowy sprzedaży wierzytelności zawartej z (...) S.A. w dniu 19 grudnia 2019 roku. Celem wykazania zasadności żądania pozwu powód wskazał, że dochodzona wierzytelność wynika wprost z łączącej ubezpieczyciela (poprzednika prawnego) i stronę pozwaną (ubezpieczającego) umowy ubezpieczenia potwierdzonej dokumentami w postaci polisy o numerze (...). Dalej wskazał, że na dochodzoną pozwem kwotę złożyły się następujące należności:

-kwota należności głównej stanowiąca bezpodstawnie nieuiszczoną składkę za ubezpieczenie obowiązkowe OC posiadaczy pojazdów mechanicznych z tytułu polisy (...) w wysokości 1.724,12 zł,

-skapitalizowane odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości 307,70 zł.

W dniu 10 marca 2021 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie w sprawie o sygnaturze I Nc 273/21 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w całości uwzględniając żądanie pozwu.

W zakreślonym terminie pozwany M. S. reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika w dniu 31 marca 2021 roku wniósł skuteczny sprzeciw od wydanego w postępowaniu upominawczym nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany zaprzeczył, aby powodowi przysługiwała względem pozwanego wierzytelność z tytułu wskazanej przez powoda umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, powodowi przysługiwała względem pozwanego wierzytelność w wysokości wskazanej przez powoda, aby powód wykazał roszczenie co do zasady jak i wysokości oraz, aby powód posiadał legitymację czynną do występowania w niniejszej sprawie. Dalej podkreślił, że z pozwu nie wynika jakiego okresu dotyczy naliczona przez ubezpieczyciela składka, a zatem polisę w przedstawionym kształcie należy traktować jako nieprecyzyjną i wprowadzającą w błąd. Nadto pozwany wskazał również, że powód w treści pozwu nie przedstawił sposobu kalkulacji składki, zatem wskazana przez niego kwota powinna zostać uznana za dowolną i nieuzasadnioną. Pozwany podniósł również, że nie otrzymał od powoda żadnego zawiadomienia o cesji wierzytelności jak również propozycji polubownego rozwiązania sprawy, a do załączonych do pozwu pism nie zostały załączone potwierdzenia nadania korespondencji do pozwanego.

W piśmie procesowym z dnia 7 lipca 2021 roku powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. podtrzymał dotychczas zajmowane przez siebie stanowisko wskazując, że kompleksowo wykazał legitymację czynną, istnienie oraz wysokość roszczenia. Wskazał na fakt dokonania przez zakład ubezpieczeń rekalkulacji składki za okres od dnia nabycia przez pozwanego ubezpieczonego pojazdu (tj. od dnia 5 stycznia 2018 roku) do dnia końca okresu ubezpieczenia (tj. do dnia 27 lutego 2018 roku), co skutkowało powstaniem obowiązku dopłaty przez pozwanego do składki wynikającej z umowy ubezpieczenia zawartej z poprzednim właścicielem pojazdu. Z uwagi na kwestionowanie przez stronę pozwaną wysokości składki wynikającej z ilości powstałych szkód w związku z ruchem należącego do pozwanego pojazdu, a tym samym zastosowania zwwyżki do składki ubezpieczeniowej za szkodową jazdę, powód wniósł o zwrócenie się przez sąd do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego o wskazanie szkód wyrządzonych przez ruch ubezpieczonego pojazdu.

Pismem procesowym z dnia 29 grudnia 2021 roku powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. wskazał, że do dnia 29 grudnia 2021 roku wierzyciel pierwotny nie przesłał odpowiedzi na skierowane zapytanie, wobec czego na podstawie art. 248 k.p.c. wniósł o zobowiązanie przez Sąd wierzyciela pierwotnego do wskazania w jaki sposób została obliczona składka ustalona w polisie OC, jakiego okresu dotyczy składka ustalona w polisie oraz w jaki sposób dokonano rekalkulacji składki ustalonej w polisie. Z ostrożności procesowej powód wskazał, że taryfikator składek jest dokumentem poufnym i stanowi tajemnicę handlową przedsiębiorstwa.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 stycznia 2018 roku na podstawie umowy sprzedaży zawartej z K. T., pozwany M. S. nabył pojazd samochodowy marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2007 za kwotę 20.700,00 zł.

W § 2 ww. umowy sprzedaży sprzedawca oświadczył między innymi, że samochód posiada aktualne ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu (OC). Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu obejmowała okres od 28 lutego 2017 roku do 27 lutego 2018 roku i została zawarta z K. T. z (...) S.A. z siedzibą w S. (numer polisy: (...)). Wartość polisy została ustalona na kwotę 1.870,00 zł.

Dowód:

- umowa sprzedaży z dnia 06.01.2018 r. – k. 39,
- polisa ubezpieczeniowa – k. 13,

Pismem z dnia 14 czerwca 2018 roku (...) S.A. z siedzibą w S. wezwała pozwanego jako właściciela pojazdu do zapłaty składki ubezpieczenia w wysokości 1.724,12 zł, co stanowi wyraz rekalkulacji stawki polisy.

Pozwany w dniu 11 lipca 2018 roku złożył reklamację. Następnie pismem z dnia 14 sierpnia 2018 roku zwrócił się do Rzecznika (...) z wnioskiem o przeprowadzenie interwencji. W odpowiedzi na wniosek pozwanego, Rzecznik (...) pismem z dnia 5 października 2018 roku zwrócił się do Prezesa Zarządu (...) S.A. z prośbą o analizę sprawy pod kątem zasadności podjętych działań. Odpowiedzi nie uzyskano.

Dowód:

- pismo z dnia 15.06.2018 r. – k. 40,
- odpowiedź na wezwanie do zapłaty wraz z reklamacją – k. 41-42,
- wniosek o przeprowadzenie interwencji – k. 43-44,
- pismo Rzecznika (...) z dnia 05.10.2018 r. – k. 45,
- pismo (...) S.A. z dnia 23.02.2022 r. – k. 91,

W dniu 19 grudnia 2019 roku (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny nabył od (...) S.A. z siedzibą w S. w drodze umowy sprzedaży wierzytelności roku wierzytelność przysługującą (...) S.A. względem pozwanego.

Dowód:

- wyciąg z rejestru funduszy – k. 7,
- odpis z KRS – k. 8-10,
- umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 19.12.2019 r. wraz z oświadczeniem o zapłacie ceny i załącznikiem do umowy – k. 16-27v.,

W dniu 23 stycznia 2020 roku powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. wezwał pozwanego M. S. do zapłaty kwoty 1.931,67 zł informując jednocześnie, że na mocy umowy sprzedaży wierzytelności nabył od (...) S.A. wierzytelność względem pozwanego.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 23.01.2020 r. – k. 14,
- zawiadomienie o przelewie wierzytelności – k. 15,

W okresie od 1 stycznia 2004 r. do 3 listopada 2021 r. pozwany M. S. jako posiadacz pojazdu H. (...), nr rej. (...) nr VIN (...), uczestniczył (zarówno jako sprawca jak i poszkodowany) w czterech zdarzeniach szkodowych.

Niesporne, a nadto:

-pismo Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego z 03.11.2021 r. k.69-72.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się bezzasadne i jako takie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego M. S. kwoty 2.031,82 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od tej kwoty od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie, w większości między stronami niesporny, ustalony został w oparciu o dokumenty złożone do akt sprawy, których wiarygodności i mocy dowodowej żadna ze stron nie kwestionowała i które nie wzbudziły żadnych wątpliwości ze strony orzekającego w sprawie Sądu.

W pierwszej kolejności wyjaśnienia wymaga kwestia legitymacji czynnej powoda w niniejszym postępowaniu. Sąd w tym zakresie nie podzielił podniesionych przez pozwanego zarzutów, uznając je za nietrafne.

W ocenie Sądu, powód wykazał swoją legitymację czynną, która wynikała z zawarcia umowy cesji wierzytelności z 19 grudnia 2019 r. z pierwotnym wierzycielem pozwanego, tj. (...) S.A.

Jak wynika z art. 509 § 1 k.c., wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

W celu wykazania cesji wierzytelności powód przedłożył potwierdzone za zgodność z oryginałem kopie dokumentów w postaci umowy oraz dokumentów wykazujących umocowanie osób zawierających umowę do działania w imieniu stron (k. 6-28 v.). Powód przedłożył również wydruk z wyciągu listy dłużników, w którym wskazano iż zbywcy wierzytelności przysługuje wobec M. S. roszczenie w kwocie 1.724,12 zł, wymagalne z dniem 1 maja 2018 roku, a ponadto odpisy pism obejmujące zawiadomienie pozwanego o nabyciu wierzytelności oraz wezwanie do spłaty zadłużenia. Powód złożył także do akt potwierdzenie wykonania operacji, a to przelewu ceny za pakiet wierzytelności (k. 21). Z przedłożonych dokumentów jednoznacznie wynika, że ubezpieczyciel (...) S.A. dokonał skutecznego przelewu wierzytelności na rzecz powoda, wobec czego Sąd uznał, że powodowi przysługiwała legitymacja czynna do wystąpienia z przedmiotowym roszczeniem, a tym samym zarzuty podnoszone w toku postępowania przez pozwanego w tym zakresie należało uznać za chybione.

W okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy, na podstawie umowy sprzedaży z dnia 6 stycznia 2018 roku, pozwany M. S. nabył samochód H. (...) o numerze rejestracyjnym (...), którego poprzedni właściciel zawarł umowę ubezpieczenia OC pojazdu z (...) S.A. z siedzibą w S.. Z uwagi na brak wypowiedzenia przez pozwanego umowy ubezpieczenia, prawa i obowiązki wynikające z tej umowy przeszły na pozwanego, stosownie do treści art. 31 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 621 z późn. zm.) zwana dalej: ustawą o ubezpieczeniach obowiązkowych.

Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, w razie zbycia pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na nabywcę pojazdu przechodzą prawa i obowiązki zbywcy wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że nabywca wypowie ją przed upływem 30 dni od dnia nabycia pojazdu mechanicznego. W przypadku wypowiedzenia umowy, rozwiązuje się ona z upływem 30 dni następujących po dniu nabycia pojazdu mechanicznego. W razie nie wypowiedzenia przez nabywcę pojazdu umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w terminie określonym w ust.1, zakład ubezpieczeń dokonuje ponownej kalkulacji należnej składki z tytułu udzielanej ochrony ubezpieczeniowej, poczynając od dnia zbycia pojazdu, z uwzględnieniem zniżek przysługujących nabywcy oraz zwyczaj go obciążających, w ramach obowiązującej taryfy składek.

Wobec braku wypowiedzenia przez pozwanego M. S. umowy ubezpieczenia pojazdu, pozwany stał się stroną tego stosunku w okresie od 6 stycznia 2018 roku do 27 lutego 2018 roku r. (od nabycia pojazdu do końca pierwotnie umówionego okresu ubezpieczenia). W przepisie art. 31 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych zastrzeżono uprawnienie ubezpieczyciela do rekalkulacji składki w sytuacji opisanej powyżej. Stosownie do tego przepisu, w

razie niewypowiedzenia przez posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności pojazdu mechanicznego, umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, zakład ubezpieczeń może dokonać ponownej kalkulacji należnej składki z tytułu udzielanej ochrony ubezpieczeniowej, poczynając od dnia przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu, z uwzględnieniem zniżek przysługujących posiadaczowi, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności pojazdu mechanicznego oraz zwyżek go obciążających, w ramach obowiązującej taryfy składek. W przypadku gdy posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności pojazdu mechanicznego, złoży wniosek o dokonanie ponownej kalkulacji należnej składki, zakład ubezpieczeń jest obowiązany do jej dokonania za okres od dnia przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu. Posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności pojazdu mechanicznego, jest obowiązany podać do wiadomości zakładu ubezpieczeń wszystkie znane sobie okoliczności, których ujawnienie jest niezbędne do dokonania ponownej kalkulacji składki.

Następnie przywołania wymagają przepisy Ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1844 z późn. zm.). Zgodnie z art. 15 ust. 4 ww. ustawy, ogólne warunki ubezpieczenia oraz inne wzorce umowy zakład ubezpieczeń zamieszcza na swojej stronie internetowej. Ogólne warunki ubezpieczenia określają w szczególności sposób ustalania i opłacania składki ubezpieczeniowej (art. 16 pkt 7 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej). W myśl art. 33 ust. 4 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, składkę ubezpieczeniową ustala się według kryteriów przedstawionych w ogólnych warunkach ubezpieczenia, w szczególności w zakresie zniżek lub podwyższeń kwot zasadniczych.

Wyrażony w art. 16 pkt 7 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej wymóg wskazania w ogólnych warunkach ubezpieczenia sposobu ustalania składki został powtórzony w art. 33 ust. 4 tego aktu, gdzie mowa jest o kryteriach określenia składki i gdzie dodatkowo wskazano, że powinny one odnosić się zwłaszcza do zniżek lub podwyższeń kwot zasadniczych. Sposób ustalania składki jest co do zasady materiały taryf stosowanych przez ubezpieczyciela. W literaturze wyrażono w związku z tym pogląd, że wprowadzenie wymogu sposobu ustalania składki ubezpieczeniowej w ogólnych warunkach ubezpieczenia oznacza, że w rzeczywistości taryfa powinna być elementem takich warunków. Taryfa składek stanowi bowiem uporządkowany zbiór stóp składek odpowiadających wszystkim typowym rodzajom ryzyka występującym w danym rodzaju ubezpieczenia wraz z wysokością rabatów oraz dodatków. Porównanie zaś taryf proponowanych przez różne zakłady ubezpieczeń pozwala ubezpieczającemu na wybór dla siebie najkorzystniejszych warunków (M. Serwach, Komentarz do ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, UFG i PBUK).

Wobec zarzutów zgłoszonych przez pozwanego, Sąd uznał, że powód, na którym zgodnie z art. 6 k.c. spoczywał ciężar dowodu zarówno w zakresie wykazania roszczenia co do zasady, jak i co do wysokości nie wykazał sposobu ani prawidłowości wyliczenia składki ubezpieczeniowej żądanej od pozwanego. Powód nie przedłożył Ogólnych Warunków Umów, a w szczególności Taryfy składek, co w realiach rozpoznawanej sprawy powoduje niemożność kontroli prawidłowości naliczenia tej składki. Zarówno z twierdzeń stron, jak i znajdującej się w aktach korespondencji przedprocesowej pozwanego z ubezpieczycielem wynika, że kwota, której dochodzi powód, naliczona została w oparciu o zapisy Taryfy Składek do Ogólnych Warunków Ubezpieczenia.

Sąd zwrócił się na wniosek powoda do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego o wskazanie szkód wyrządzonych przez pojazd H. (...) i pozyskania informacji w tym zakresie oraz o uzyskanie stosownej informacji, które to następnie zostały Sądowi udzielone w dniu 3 października 2021 roku. Wskazać jednak należy, że na podstawie tylko tych informacji nie można było ocenić sposobu oraz poprawności wyliczonej przez poprzednika prawnego pozwanego składki ubezpieczeniowej. Wobec zobowiązania przez Sąd pełnomocnika powoda do wskazania, w jaki sposób została obliczona składka jakiej zapłaty domaga się powód w niniejszej sprawie, jakiego okresu ta składka dotyczy i w jaki sposób dokonano jej rekalkulacji, powód pismem z dnia 29 grudnia 2021 roku poinformował Sąd, że do dnia 29 grudnia 2021 roku wierzyciel pierwotny nie przesłał odpowiedzi na skierowane zapytanie, wobec czego na podstawie art. 248 k.p.c. wniósł o zobowiązanie przez Sąd wierzyciela pierwotnego do wskazania, w jaki sposób została obliczona składka ustalona w polisie OC, jakiego okresu dotyczy składka ustalona w polisie oraz w jaki sposób dokonano rekalkulacji składki ustalonej w polisie. Z ostrożności procesowej powód wskazał, że taryfikator składek jest dokumentem poufnym i stanowi tajemnicę handlową przedsiębiorstwa. Poprzednik prawny powoda jedynie

lakonicznie pismem z dnia 23 lutego 2022 roku udzielił Sądowi informacji, że „do wyliczenia składki na polisie zbywcy przyjęto jego zniżki, do kalkulacji składki na polisie nabywcy wystawionej przez Pana M. S. po zakupie pojazdu przyjęto jego zwyczajki za szkodowość” (k. 91).

Powód nadto odmówił ujawnienia taryfikatora składek wskazując, że jest to dokument poufny i stanowi tajemnicę handlową przedsiębiorstwa, powołując się przy tym na przepis art. 11 ust. 2 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Dokument ten nie został również złożony w toku postępowania przed Sądem. Stanowisko powoda, że taryfa jest dokumentem wewnętrznym i nie jest udostępniana klientom należy uznać za błędne. W szczególności podstawy do takich twierdzeń nie stanowi art. 8 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, który jedynie przewiduje dodatkowy obowiązek ubezpieczyciela przedstawienia taryfy organowi nadzoru celem jej zatwierdzenia.

Jednocześnie powód, który wbrew ciężącemu obowiązkowi wykazania swojego roszczenia, w tym jego wysokości, nie czyni temu zadość, winien liczyć się z negatywnym wynikiem postępowania, tj. oddaleniem jego powództwa. Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Z powyższego przepisu wynika, że ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające żądanie. W myśl ogólnych zasad postępowania dowodowego, to na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego żądanie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa. Samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (wyrok Sądu Najwyższego z 22 listopada 2001 r., I PKN 660/00). Stosownie do treści art. 232 k.p.c., strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Jak wskazano dotychczas, ubezpieczyciel jako podstawę naliczenia składki ubezpieczeniowej dochodzonej od pozwanego wskazał nieznanne pozwanemu dokumenty. Powód nie przedłożył ani dokumentu taryfy ani jej odpisu, co pozbawiało Sąd jakiegokolwiek możliwości zweryfikowania prawidłowości naliczenia składki ubezpieczenia, w tym oceny zasadności zastosowania mechanizmu przyjmowania w przypadku właściciela-nabywcy pojazdu wariantu najbardziej niekorzystnego tj. takiego zestawienia cech, aby uzyskać zwyczajkę składki. Nie przedłożono również żadnego materiału, który pozwoliłby na weryfikację przyjętego poziomu zwyczajki. Wątpliwości w zakresie prawidłowości ustalenia wysokości składki w szczególności wzbudza okoliczność, że składka ta została podwyższona aż do kwoty 1.724,12 zł za okres zaledwie 52 dni. Powód, pomimo wniosków pozwanego oraz zobowiązań Sądu nie był w stanie w żadnej mierze wykazać wysokości dochodzonego roszczenia oraz sposobu ustalenia jego wysokości powołując się jedynie na lakoniczne informacje, że zwyczajka spowodowana jest ponadnormatywną szkodowością po zakupie pojazdu. Rację przy tym należy przyznać pozwanemu, że wysokość składki nie została mu w żaden sposób wyjaśniona, a mechanizmy jej kalkulacji oraz tak daleko idącej zwyczajki, nie zostały mu przedstawione, w żaden weryfikowalny sposób.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że powód w przedmiotowej sprawie nie wykazał dochodzonego roszczenia, w szczególności co do jego wysokości i z tych przyczyn powództwo zostało oddalone.

Wskazać jednak należy, że powód winien w procesie zaprezentować dowody nie tylko na zasadność, powództwa, ale również jego wysokość. Wobec ich braku w realiach rozpoznawanej sprawy, powództwo podlegało oddaleniu.

W tej sytuacji Sąd je oddalił, orzekając jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął w pkt 2 wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu zawartą w przepisie art. 98 §1 k.p.c. i 99 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i przepisem art. 108 §1 k.p.c., zgodnie z którym sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (art. 98 §3 k.p.c. i 99 k.p.c.). Na koszty poniesione przez pozwanego w niniejszej sprawie złożyła się kwota 900 zł z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego- radcy prawnego, obliczonego na podstawie § 2 pkt

3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015.1804) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Mając na uwadze oddalenie powództwa w całości, pozwanemu należy się zwrot kosztów postępowania w całości.

W związku z powyższym, Sąd w punkcie 2 wyroku zasądził od powoda (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W. na rzecz pozwanego M. S. kwotę 917 zł tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty, zgodnie ze znowelizowanym brzmieniem art. 98 k.p.c., w myśl którego, od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu należą się odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzono, do dnia zapłaty (art. 98 § 11 k.p.c.).